

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ : Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ

Υπό του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΝΕΖΗ

Αποτελεί σταθμόν διὰ τὴν Χώραν ἡ κατάρτισις τοῦ πρώτου πενταετοῦς ὀριστικοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας της καὶ ἡ δημιουργία ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας μέ, νέας ἡλικίας, ἱκανοῦς ἐπιστήμονας. Τὰ δύο αὐτὰ μέτρα ἐπιτρέπουσιν τὴν ἀναμονὴν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις θὰ πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον. Ὑπάρχουσι, βεβαίως, ἐπιφυλάξεις καὶ ἀντιρρήσεις διὰ τὴν ὀρθότητα, τὴν πληρότητα καὶ τὴν δυνατότητα τῆς πραγματώσεως τοῦ δημοσιευθέντος προγράμματος. Οἱ ἐπικρίνοντες βασίζουσιν τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις των εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ δεδομένα τοῦ προγράμματος.

Εἶαι ὅμως χρησιμωτέρα ἡ ἔρευνα τῶν ὑφισταμένων γενικῶν συνθηκῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς εὐνοϊκῆς ἢ δυσμενοῦς ἐπιδράσεως των ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος καὶ τῆς πραγματώσεως τῶν στόχων του.

Διὰ τοῦτο κατωτέρω παρατίθενται γενικαί τινες σκέψεις ἐπὶ θεμάτων, ἅτινα οὐσαυδῶς ἐπηρεάζουσιν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

1. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς στοιχειώδεις ὑποχρεώσεις ἑνὸς συγχρόνου Κράτους, διότι ἐξακολουθοῦσι νὰ ἔχωσι προπολεμικὴν νοοτροπίαν, ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν, καίτοι ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἐπέθεσεν εἰς αὐτάς τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιγούσης ἐπιλύσεως νέων τεραστίων προβλημάτων.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας ἐξαρτωμένη, ὅλως ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐπηρεάζεται δυσμενέστατα ἐκ τῆς σημερινῆς των καταστάσεως.

Ἐπείγουσα εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀναδιαρθρώσεως των καὶ τῆς ἀνακατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων των, καθ' ἕλλην καὶ τόπον, μὲ ἐπιβολὴν τῆς ὑποχρεώσεως εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον νὰ λαμβάνῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ἀποφάσεις, ἀποδιοκομένης, τῆς τόσοσι φθοροποιοῦ εὐθινοφοβίας.

2. Ἡ σημερινὴ ἀποκέντρωσις δημιουργεῖ σειρὰν δυσχερειῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Χώρας καὶ ἀποκλείει τὴν δημιουργίαν ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κέντρου, ἀπολύτως ἀπαραιτήτων, ἰδίᾳ λόγῳ τῆς εἰσόδου τῆς Χώρας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Ὑπεσθήριζα — πρὸ δέκα ἐτῶν — ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δημιουργηθοῦν 40 διοικήσεις, ἐκάστης τῶν ὁποίων νὰ προΐσταται ὁ Διοικητὴς ὡς πρόεδρος τῆς ἀποκεντρωμένης διοικήσεως ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἐκ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Μέλη τῆς ἀποκεντρωμένης διοικήσεως θὰ ἦσαν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων ἐκάστου περιφερειακοῦ κλάδου. Εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν ταύτην θὰ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν εὐρύταται ἐξουσίαι καὶ ἰδικὸς των προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ δαπανῶν.

Μὲ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ ἀποκέντρωσις θὰ ἦτο πλήρης, διότι ἡ εὐθύνη διὰ τὰ εἰδικὰ θέματα θὰ ἐβάρυνεν, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοὺς εἰδικευμένους εἰς αὐτάς Ἐπι-

Σ.Σ. Εἰς διάλεξίν του ἐν Βόλῳ τῷ 1923 ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ἐπιγραμματικῶς ἔλεγε «Ἰδανικόν μας πλῆον, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, εἶναι νὰ κατακτήσωμεν τὴν Ἑλλάδα». Αὐτὸ τὸ νέον σύνθημα προσεπάθησε νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν Σχολὴν μας.

θεωρητάς. Θά ἀπέμενον οὕτω εἰς τὸν Διοικητὴν τὰ γενικὰ μόνον ζητήματα τῆς περιφέρειας του, τὰ βασικώτερα τῶν ὁποίων εἶναι: α) ἡ γεωοικονομικὴ ἔρευνα τῆς περιφέρειας του, β) ἡ ὑποβοήθῃσις τῆς ταχείας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεώς της διὰ κρατικῶν ἐπενδύσεων καὶ δι' ἰδιωτικῶν ὑποβοηθουμένων δι' ὄλων τῶν δυνατῶν μέσων, καὶ γ) ἡ συνεχῆς παρακολούθησις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν λειτουργίαν των.

3 Οἱ ζητοῦντες ἐργασίαν νέοι καὶ νέαι, ἂν καὶ ἔχωσι φοιτήσῃ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ σχολεῖα εἶναι ἀκατάλληλοι—ἐπὶ μακρὸν χρόνον—διὰ προσφορὰν οὐσιαστικῆς ὑπηρεσίας, ὡς στερούμενοι τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο γνώσεων.

Ἡ ἀκαταλληλότης αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας ἐγήρασε καὶ ἔχει ἀνάγκην ταχείας ἀνακαινίσεως.

Θά πρέπει ἐπομένως ἡ Παδεία: α) νὰ συγχρονίσῃ τὴν διδασκομένην ἕλῃν εἰς ὅλα τὰς βαθμίδας της, β) νὰ ἰδρῦσῃ πολλὰς μέσας τεχνικὰς Σχολὰς, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ διέρχονται ὑποχρεωτικῶς ὅλοι οἱ τεχνῖται. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀγρότας, γ) νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑποχρεωτικὰ μαθήματα, ἀπὸ τῆς πρώτης τουλάχιστον τοῦ ὀκτατάξιου γυμνασίου τὴν λογιστικὴν καὶ τὰς γλώσσας: Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν, καὶ δ) νὰ καταργηθῇ τὸ ὄριον τῶν εἰσακτέων εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς, τεχνικῆς ἰδίᾳ ἔκπαιδύσεως.

Χώρα πτωχὴ ὡς ἡ Ἑλλάς ἔχει τεράστιον συμφέρον νὰ ἀποκτήσῃ ἰκανωτάτους ἐπιστήμονας καὶ τεχνίτας μὲ πλήρη θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν κατάρτισιν, οἵτινες θά εἶναι τὸ πολυτιμότερον της στοιχεῖον εἰς τὰς αὐριανὰς εὐρωπαϊκὰς ἀνελλίξεις διότι οὕτω θά δυνηθοῦν νὰ καταλάβουν ἡγετικὰς θέσεις εἰς τὴν μείζονα εὐρωπαϊκὴν οἰκονομίαν.

4. Ἡ νομοθεσία τῆς Χώρας εἶναι λαβύρινθος ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ρητῶς τί ἰσχύει ἀκόμη καὶ διὰ τὰ θέματα, μὲ τὰ ὅποια καθημερινῶς ἀσχολεῖται, διότι ἡ νομομηχανὴ συνεχῶς παράγει νέας, συνήθως ἀσυστηματοποιητοὺς, διατάξεις πολλὰι τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς κραυγαλέαν ἀντίθεσιν πρὸς ὑφισταμένης βασικῆς σημασίας διατάξεις.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιδρᾷ δυσμενέστατα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, διότι δημιουργεῖ φοβίαν ἀβεβαιότητος καὶ ἀμφιβολίας διὰ τὴν αὐρίον.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ διαχωρισθῇ ἡ ὅλη νομοθεσία εἰς 30 - 40 τμήματα καὶ ἕκαστον τούτων νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἰδικόν του διαρκῆ Κώδικα, ὁ ὁποῖος θά τροποποιηθῇ συγκεκριμένως καὶ οὐχὶ διὰ τῆς φράσεως ὅτι «καταργεῖται πᾶσα ἀντίθετος διάταξις».

Ἡ Κωδικοποίησις θά πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς συνιστωμένην ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἡ ὅποια θά ἐκδίδῃ τοὺς διαρκεῖς Κώδικας (Νόμων, Β Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) καὶ θά δίδῃ ὑπευθύνως πληροφορίαν περὶ τοῦ τί ἰσχύει.

5. Σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀναπτύξεώς της ἔχει ἡ καλὴ υγεία τοῦ λαοῦ, ἥτις καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν διὰ τὴν ὑπαρξίν καὶ ἐπιβίωσιν τῆς Χώρας.

Ἡ σημερινὴ κατασπορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν υγείας, καθιστᾷ αὐτὰς δαπανηράς καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ὑπηρεσιῶν των.

Εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἔργον ἐπιείγον ἡ δημιουργία κρατικῶν νοσοκομείων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Χώρας, εἰς τὰ ὅποια νὰ ὑπαχθῶσιν ὅλοι οἱ κλάδοι υγείας (ΙΚΑ, Τραπεζῶν, ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν κλπ.).

6. Ὁ ὑπάρχων, σήμερον, παμμέγιστος ἀριθμὸς ταμείων κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, μὲ συντάξεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μικράς, ταλαιπωρεῖ ἀφορητῶς τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας καὶ ἐπιβαρύνει ὑπερμέτρως τὸ κόστος κάθε παραγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ ἐκείνης, ἥτις ἀπαιτεῖ ποσότητα ἀνθρωπίνης ἐργασίας.

Εἶναι πλέον καιρὸς ὄλαι αἱ ἀσφαλίσεις γήρατος νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς ἓνα καὶ μόνον ὄργανισμὸν, ἀδιαφόρως ἐπαγγέλματος τοῦ ἡσφαλισμένου ἐργάτου, ὑπαλλήλου (δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ), ἀγρότου ἐπαγγελματίου, βιομηχάνου ἢ ἐμπόρου. Ὁ ὄργανισμὸς οὗτος θά εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ταμεῖον συντάξεως γήρατος.

Ὁ ὄργανισμὸς οὗτος θά παρέχῃ: α) βασικὴν μηνιαίαν σύνταξιν—τὸ αὐτὸ ποσόν—

εις ὄλους τοὺς ἐξερχομένους τῆς ἐργασίας των λόγῳ γήρατος, β) πρόσθετον σύνταξιν, διαβαθμισμένην εἰς 30 κλιμάκια. Ἐκαστος δὲ ἡσφαλισμένος θὰ λαμβάνῃ τὴν πρόσθετον σύνταξιν τοῦ κλιμακίου, διὰ τὸ ὅποιον κατέβαλλεν εἰσφοράν.

Ἡ σημερινὴ ὕψισταμένη ἐργοδοτικὴ εἰσφορά, ὑποχρεωτικὴ ἢ προαιρετικὴ, θὰ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ μιᾶς γενικῆς φορολογίας, τὰ ἔσοδα τῆς ὁποίας θὰ καλύπτουν: α) ἐξ ὀλοκλήρου τὴν δαπάνην διὰ τὴν παροχὴν τῆς βασικῆς συντάξεως, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲν θὰ καταβάλουν οἱ ἡσφαλισμένοι, β) κατὰ τμήμα αὐτῆς (βαῖνον φθίνον) τὴν δαπάνην διὰ τὴν πρόσθετον σύνταξιν, δεδομένου ὅτι τὸ ἕτερον τμήμα αὐτῆς (βαῖνον αὐξον) θὰ καλύπτεται ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ὁ λαμβάνων σύνταξιν ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ὄργανισμοῦ θὰ πρέπει νὰ μὴ ἔχη ἐξήρητημένην ἐργασίαν. οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ ἕτερον ἐπάγγελμα, καὶ τοῦτο διὰ νὰ δοθῇ ἐργασία εἰς τοὺς νέους.

7. Παρὰ τὰς καταβαλλομένας, ὁμολογουμένως, ἐντόνους προσπάθειάς, ἡ φοροκλοπὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη σημαντικὴν ἔκτασιν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἔχει δυσμενεστάτας συνεπείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, διότι: α) ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τοῦ καθεστώτος, ἀφοῦ ὁ πολίτης, ὁ ὁποῖος ἔχει συμφέρον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ βοηθῇ τὸ Κράτος του, ἀσχολεῖται μὲ τὸ πῶς θὰ «τὸ κλέψῃ», β) δημιουργεῖ ἀθέμιτον ἀνταγωνισμὸν εἰς τὰς εἰλικρινεῖς ἐπιχειρήσεις, γ) στερεῖ τὸν προϋπολογισμὸν (Κρατικόν, Δήμων, Κοινοτήτων, Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν), πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δ) ὑποχρεώνει εἰς ἐπιβόλην νέων φόρων διὰ τὴν ἐξέυρεσιν πόρων πρὸς κάλυψιν ἐπιχειρουσῶν κρατικῶν ἀναγκῶν, πρᾶγμα δυσάρεστον διὰ τὴν λαϊκὴν κατανάλωσιν (ἔμμεσος φορολογία) καὶ ἐπιζήμιον διὰ τὴν προσέλκυσιν ξένων κεφαλαίων (ἄμεσος φορολογία).

Τυχάνει ἐπομένως ἐπιβεβλημένη: α) ἡ καθιέρωσις, δι' ὄλους τοὺς ἐπιτηδευματίας, τοῦ δελτίου λιανικῆς πωλήσεως, ἐκ θεωρημένου στελέχους, τὸ ἐν ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου θὰ παραδίδεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν πελάτην, β) ἡ ὀργάνωσις τῶν χειρσαίων ἐμπορευματικῶν μεταφορῶν βάσει ἰδιαιτικοοικονομικῶν κριτηρίων, γ) ὁ συνεχὴς ἔλεγχος τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτ. χρήσεως, δ) ἡ συνεχὴς παρακολούθησις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας (Ν. Δ. 3570) διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς ἐφ' ὄλων τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ε) ὁ συνδυασμὸς ὀρισμένων διευκολύνσεων (δανείων, δασμολογικῆς προστασίας, καταβολῆς φόρων εἰς δόσεις κλπ.) μὲ τὴν εἰλικρινεῖαν τῶν βιβλίων, στ) ὁ σεβασμὸς τῶν βιβλίων, τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν περιέχουσιν ἀνακριθείας, ζ) ἡ μηχανογραφικὴ ἐπεξεργασία τῶν στοιχείων τῶν εἰλικρινῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς λήψιν δεδομένων διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ πλήρη φορολόγησιν τῶν ἀνελλικρινῶν φορολογουμένων κλπ.

8. Βασικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας εἶναι ἡ δημιουργία καὶ ἐσωτερικῆς κεφαλαιαγορᾶς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, σκόπιμος θὰ ἦτο: α) ἡ εἰσαγωγή καὶ εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν τοῦ θεσμοῦ Holding, β) ἡ εἰσαγωγή τῆς μὴ ἐχούσης ψῆφον μετοχῆς, γ) ἡ παροχὴ εὐχερείας μετατροπῆς ὁμολογιῶν εἰς μετοχάς, δ) ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ πρώτου μερίσματος (4%) ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος δι' ὄλας τὰς ἡμεδαπὰς ἑταιρείας ἢ τουλάχιστον δι' ἑκαίνας, ὧν αἱ μετοχαὶ εἶναι εἰσηγμένα εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ε) ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου τῶν μερισμάτων, τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, στ) ἡ καθιέρωσις τῆς αὐτῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας—δρχ. 1.000—δι' ὄλας τὰς μετοχάς, ἵνα διευκολυνθῇ τὸ Κοινὸν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀξίας των ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ κλπ., ζ) ἡ σημαντικωτάτη μείωσις τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαιωμάτων τρίτων διὰ τὰς ὑποθήκας, ἢ ἐνέχυρα καὶ διὰ τὰ ἀπλᾶ δάνεια. η) ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς ὅπως, ἐπὶ δοσοληπτικῶν λογαριασμῶν, ὑπάγεται εἰς χαρτόσημον καθ' ἕκαστον ἔτος, μόνον τὸ ὑπερβάλλον τοῦ μέσου ἔτησου ὄρου τῶν μηνιαίων ὑπολοίπων του, κλπ.

9. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν περισσοτέρων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας ἀπαιτεῖ τὴν δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, ἢ σύστασις τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δαπανηροτάτη εἰς χαρτόσημα, εἰσφορὰς ὑπὲρ ταμείων δικαιώματα τρίτων κλπ.

Ὁρθὸν θὰ ἦτο: α) νὰ περιορισθοῦν εἰς μικρὸν τι ποσοστὸν τὰ σημερινὰ φορολογικὰ βάρη (Δημοσίου καὶ τρίτων) τῆς συστάσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἀνερχόμενα εἰς 4,50 % ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ β) νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς λογικὸν ἐπίπεδον, ἀνάλογον πρὸς τὰς πράγματι ὑπ' αὐτῶν λαμβανομένας ἀμοιβάς, τὰ διαιώματα τῶν δικηφόρων.

10. Ἡ ὀρθοτάτη προσπάθεια τῶν ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων ὅπως συνεταιρισθῶσι μὲ ξένων κεφάλαιον καὶ τεχνικούς, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ μειώσῃ τὸ κόστος τῶν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐπίπεδα, προσκρούει εἰς τὰς διατάξεις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, χαρτοσήμου καὶ φόρου εἰσοδήματος.

Θὰ ἦτο ἐπιβεβλημένη: α) ἡ θέσπις διατάξεως, ὅτι ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος (φυσικῶν ἰδίᾳ προσώπων) τὰ κεφαλαιοποιούμενα ἀποθεματικά τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἤδη ὑπαχθῆ εἰς τὸν φόρον (35 %) τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, β) ἡ παροχή, φορολογικῶς καὶ διοικητικῶς, τῆς εὐχερείας κεφαλαιοποιήσεως τῆς ὑπεραξίας, ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ παγίου ἐνεργητικοῦ τῶν ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων, προκειμένου τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν μὲ ἄλλοδαπὸν κεφάλαιον, γ) ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου (3 %) ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν μετοχῶν ἢ ἡ μείωσις τοῦ εἰς λογικὰ ἐπίπεδα.

11. Εἰς ὅλας τὰς ὑπουργικὰς ἀποφάσεις εἰσαγωγῆς ξένων κεφαλαίων βάσει τοῦ Ν. Διατάγματος 2687/1953 ὑπάρχει διάταξις ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανημάτων καὶ τοῦ λοιποῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Ὅμοιαι ἀπαλλακτικαὶ διατάξεις ὑπάρχουσι καὶ εἰς ὅλας τὰς συμβάσεις ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων ἐκμεταλλεύσεως πλουτοπαγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας.

Σκόπιμος τυγχάνει ἡ θέσπις διατάξεως, διὰ τῆς ὁποίας αἱ ἐν λόγω ἐπιχειρήσεις: α) θὰ δικαιούνται ἐπιστροφῆς ποσοῦ τινος διὰ δασμούς καὶ φόρους εἰσαγωγῆς, ὁσάκις τὰ εἶδη (διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀπαλλαγὴν) τὰ ἀγοράζουσιν ἐν Ἑλλάδι ἐκ βιομηχανιῶν ἢ ἐξ εἰσαγωγῶν, β) θὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν (παραγωγῆς), ὁσάκις ἐνεργοῦν ἐν Ἑλλάδι τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν λόγω μηχανημάτων τῶν κλπ., εἰσάγουσιν πρῶτας ὕλας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τοῦτο θὰ βοηθήσῃ σημαντικῶς τὰς ἡμεδαπὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας κατασκευῆς μηχανημάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ καὶ θὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς ἀξίον λόγον ἀριθμὸν τεχνιτῶν.

12. Ἐκ τῆς προσεκτικῆς μελέτης κάθε οικονομικῆς ἐκδηλώσεως δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς, θὰ συναχθῆ—σχεδὸν—στερεοτύπως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐλλεῖπει ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ συστηματικὴ ἀπασχόλησις, πράγμα τὸ ὁποῖον: α) μειώνει τὴν ἀπόδοσιν, β) αὐξάνει τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας, γ) ὀγκώνει τὰς δαπάνας εἰς χρεῖμα καὶ εἰς ἀνθρωπίνην ἀπασχόλησιν καὶ δ) καθιστᾷ ἀγχώδη ἀθλον τὴν διεκπεραιώσιν κοινοτάτων, καθημερινῶν ἐργασιῶν.

Ἡ ὀργάνωσις κάθε πτυχῆς τῆς ζωῆς τῆς Χώρας ἀπὸ τὴν χωρικὴν καλύβην μέχρι τοῦ μεγάρου τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ μέχρι τῆς ἐξειλιγμένης βιομηχανίας, ἀπὸ τοῦ μικρομάγαζου μέχρι τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως, ἀπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ μέχρι τῆς μεγάλης Τραπεζῆς, ἀπὸ τοῦ χειρώνακτος μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος, ἀπὸ τοῦ κτίστου μέχρι τοῦ μηχανικοῦ, θὰ πρέπει—ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον—νὰ ἀποτελέσῃ τὸ κύριον μέλημα ὧν μας διὰ νὰ φθάσωμεν ταχέως εἰς μίαν οικονομίαν (δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν) πλήρως ὀργανωμένην, μὲ κυριαρχοῦν γνώρισμα τὸ μελετημένον πρόγραμμα καὶ τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν.

Ἡ Χώρα μας εὐρισκομένη ὑπὸ ἀνάπτειν ἔχει ἀνάγκην νὰ κάμῃ εἰς ὀλίγον χρόνον τεράστια ἄλλατα διὰ νὰ περιορίσῃ, ὅσον γίνεται, τὴν μεγάλην ἀπόστασιν, ἢ ὁποία τὴν χωρίζει ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς σφαιραίρους τῆς εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

Τοῦτο βεβαίως δὲν δύναται νὰ τὸ ἐπιτύχῃ τὸ καταρτισθὲν καὶ ἐκτελούμενον οἶκο

νομικόν πρόγραμμα, ὅσον καί ἂν ἐμφανίζη ἀξιόλογα ποσοστά αὐξήσεως τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος.

Διὰ τὴν ἐπιτευχθῆ μεγάλη ἀπόδοσις εἰς τὸν ἐλάχιστον δυνατὸν χρόνον, χρειάζεται νὰ γίνῃ προγραμματισμένη γενικὴ κινητοποίησις ὄλων τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας καὶ νὰ ριθθῇ τὸ σύνθημα τῆς παραγωγικῆς πανστρατιάς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθοῦν νὰ λάβουν μέρος ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἀλλὰ μὲ συνέχειαν καὶ μὲ συνέπειαν.

Ἡ προτεινομένη οἰκονομικὴ πανστρατιὰ προϋποθέτει βεβαίως ἀνάλογον πρόγραμμα παραγωγικῆς δράσεως. Ὑπάρξιν ὑπηρεσιῶν προγράμματος εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, στενὴν συνεργασίαν τῶν μὲ τὰς ὑφισταμένας καὶ δημιουργηθησομένας ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις προβολῆς καὶ μελέτης τῶν τοπικῶν ζητημάτων τῶν χωρίων ἢ καὶ μεγαλύτερων τοπικῶν περιφερειῶν, συνεχῆ ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, περὶ τῆς ἀποπερατώσεώς των καὶ ἀργότερον περὶ τῆς ἀποδόσεώς των κλπ.

Ἡ ἀπόδοσις θὰ ἐγγίση τὰ ὅρια ἐνὸς νέου θαύματος, ἐὰν ὅλοι, κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενοι, ἀποκτήσωμεν τὴν βαθυτάτην πίστιν, ὅτι ὡς Λαὸς ἔχομεν καὶ τὸ ὑπέρτατον καθήκον καὶ τὰ ἀπαραίτητα προσόντα διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Χώραν μας καὶ πάλιν τὸ παρὸν τῶν πρωτείων.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς
Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΔΙ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - 1961